

Posudek

Hoffmannová, Štěpánka: Americký klub dam v minulosti a současnosti. Bakalářská práce, Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií 2011, 59 s. textu, 22 s. příloh.

Štěpánka Hoffmannová si zvolila pro svou bakalářskou práci nesporně přitažlivé téma. Srovnání dvou autonomních podob platformy pro setkávání žen ze středních vrstev české společnosti je svým způsobem výzvou. Výzvou proto, že oba Americké kluby dam odděluje nejen přerušovaná kontinuita existence, naprosto rozdílná společenská situace, do nichž spadá jejich působnost obou klubů, ideová náplň jejich činnosti, intenzita vůle oslovovat a podněcovat široké vrstvy českých žen na poli vzdělávání a národního uvědomění. Odděluje je také, a v neposlední řadě, vazba na inspirující podíl českých mužů na práci obou od sebe historicky vzdálených klubů. Spojujícím článkem je naopak sociální status členek obou klubů a jejich vědomí jisté, a pěstované, výlučnosti vzhledem k ostatní ženské části české společnosti (i když jinak pochopené).

Americký klub dam ve druhé polovině ambiciózního 19. století představoval významnou platformu českého ženského hnutí. V této souvislosti je význam klubu, přes relativně početné práce o jeho činnosti, dosud nedoceněn. Proto již samo znovuotevření otázky jeho činnosti je přínosem. Přínosem bakalářské práce je také myšlenka srovnat cíle činnosti obou historicky vzdálených podob klubů: Amerického klubu dam a Obnoveného amerického klubu dam (2096 až současnost).

Nutno ovšem konstatovat, že samo téma, právě pro jeho inspirativnost, zastihlo Štěpánu Hoffmannovou nepřipravenou: jednak absencí znalosti politického směřování a reality života české společnosti 19. století, a jednak absencí znalosti specifik počátků českého ženského hnutí. Emancipační zápas českých žen od 30. let 19. století minimálně do počátku let 80. let téhož století zprvu přímo kopíroval, poté napodoboval a posléze v obměněné podobě sledoval emancipační snahy českých mužů. Proto také české ženy přijímaly a respektovaly opakovanou a cílenou účast mužů na svých snahách. Setkání s touto specifikou českého ženského hnutí Š. Hoffmannovou ohromilo. Promítlo se do zvýraznění účasti Vojty Náprstka na založení, směřování a práci klubu v druhé polovině 19. století. Z tohoto hlediska 26 stran věnovaných samotnému Vojtovi Náprskovi a další pasáže, které pojednávají o jeho podílu na činnosti klubu mají své opodstatnění.

Skutečností však zůstává, že vlastní práce žen v Americkém klubu dam zůstala v pozadí pozornosti – a to jak s ohledem na druhou polovinu 19. století (Americký klub dam), tak s ohledem na druhou polovinu 19. a počátek 20. století (Obnovený americký klub dam). Tuto mezeru nevyplňuje ani relativně rozsáhlá příloha, v níž se čtenář dozvídá o pořádaných akcích oběma kluby. Ve vzájemné komparaci obou přehledů je pak deficit předložené práce zřejmý.

Štěpánka Hoffmannová předložila k obhajobě práci inspirativní svým tématem. Kresba osobnosti Vojty Náprstka je základním přínosem. Práce je psaná svěžím jazykem a nemá citační nedostatky. Doporučuji ji k obhajobě a hodnotím jako práci dobrou.

V Praze 6. 10. 2011

Mirjam Moravcová

